

Naturbeskyttelse.dk's bidrag til regeringens natur- og biodiversitetspakke

Vores vilde arter har mere end nogensinde brug for en handlekraftig regering og et folketing, der har et oprigtigt ønske om at beskytte naturen og stoppe artstabet.

Den seneste indrapportering til EU viser, at naturens tilstand endnu engang er forværret. Hele 95 procent af naturtyperne og 57 procent af de undersøgte arter er nu i ugunstig bevaringsstatus. Intet tyder desværre på, at det stopper der. Dette til trods for, at vi snart har været gennem to perioder, hvor vi skulle have stoppet tabet af biodiversitet - senest med udgangen af 2020.

Selv om det ser dystert ud, er det positive dog, at det kan lade sig gøre at stoppe artstabet, hvis vi vil, og at vi for relativt små midler, set i forhold til det, som vi ellers bruger penge på, kan give naturen noget af det tabte tilbage.

Men det kræver, at vi går lige så ambitiøst til opgaven, som vi har valgt at gøre det med at stoppe klimaforandringerne.

2020 kan blive året, hvor en regering for første gang i historien realiserer en naturplan, der økonomisk og i handling vil være i stand til at beskytte naturen og stoppe artstabet. Det vil ikke kun være historisk nationalt, men også internationalt.

Det haster, hvis vi ikke skal miste flere arter. Naturplanens bør derfor strækkes sig over max. 10 år, med minimum 5 delmål, så en realisering sikres.

Naturbeskyttelse.dk vurderer, at med en realisering af følgende 10 punkter, vil vi have en reel mulighed for at kunne stoppe artstabet og generelt sikre arterne og naturen bedre beskyttelse.

Det skal bemærkes, at der primært fokuseres på den terrestriske natur og de ferske vande. Tiltagene vil dog have en indirekte betydning for et renere havmiljø.

1. Oprettelse af et biodiversitetsråd. Rådet skal udgive en årlig statusopgørelse over naturens tilstand og komme med forslag til indsats og virkemidler der kan realisere naturplanen. Rådet skal fungere politisk uafhængigt.

2. Landbrugsstøtten. Revision af landbrugsstøtten og andre regler, der skader og modarbejder natur. Mange dårlige jorde holdes under plov grundet landbrugsstøtten, til skade for natur, vandmiljø og klima. Danmark bør hjemtage de fulde 15 % af den del af EU-støtten, der kan målrettes grønne tiltag og sikre, at en væsentlig større andel bruges på at beskytte naturen og stoppe artstabet. Derudover bør Danmark arbejde for, at EU tillader, at en større andel af landbrugsstøtten fremover kan bruges på natur- og miljøbeskyttelse.

3. Fjernelse af jordskatter fra naturarealer. Det vil stimulere lysten til at have natur og lette den økonomiske byrde for landmænd, skovejere og lodsejere med meget natur. Det kan også overvejes, at ejendomme over 10 hektar fritages helt for beskatning, hvis hele ejendommens jord tinglyses som beskyttet natur.

4. Private skove. Hovedparten af skovarterne lever i private skov og det er selvsagt afgørende, at disse sikres bedre beskyttelse hvis tabet skal stoppes. Den nuværende indsats er ikke i nærheden af at være tilstrækkelig. Der bør udarbejdes en national skovplan, der kan sikre beskyttelse af natur og arter. Finansiering kan ske via en afgift på biomasse. Biomasse og brændefyring er med til at fjerne gamle træer og det så vigtige døde ved i skovene, levende hegn og ubeskyttede småbiotoper. Noget af afgiften kan også placeres direkte på brændeovne og pillefyr. Der findes ca. 842.000 brændeovne og ca. 175.000 pillefyr på landsbasis. En relativ beskeden afgift vil kunne bidrage til en væsentlig medfinansiering af skovbeskyttelsen.

5. Offentlige skove. Al kommerciel skovhugst og landbrugsdrift bør stoppes inden for en kort årrække, hvorefter natur og naturbeskyttelse er det primære formål. Der kan

eventuelt indgås mageskifte mellem offentlige og private arealer, hvor det er relevant.

6. Udtagning af højbundslande. Der er i dag et uforholdsmæssigt stort fokus på udtagning af lavbundslande. I forhold til at sikre de mest truede naturtyper, som overdrev, kildevæld og rigkær, er det væsentligt at udtage de lande, der holder dårligt på vandet og forurener naboarealerne direkte via markdriften, eller indirekte via overfladeafstrømning og grundvand. Disse lande vil ofte ligge som tørre arealer over ådalene eller i sideslugter til disse. Indsatsen bør fokuseres med afsæt i eksisterende artsrige naturlokaliteter, der har brug for mere plads eller ligger opsplittede, men tæt på hinanden. En sidegevinst vil være, at natur tilbageholder vandet langt bedre end dyrkede marker, hvilket vil reducere oversvømmelser i selve ådalen. Generelt bør udtagning dog fokuseres ud fra artsbehov og ikke tage afsæt i, om det er høj- eller lavbund. Det vil også være relevant, at udtage lande op til artsrige skov.

7. Næringsforurening. I dag udregnes næringsforureningen af havmiljøet ud fra, at den landbaserede natur, der ligger mellem mark og hav, optager næringsstoffer, inden de når havmiljøet. Dette er problematisk, da næringsstofferne vej fra mark til hav er lige så ødelæggende for den natur, de optages i, som for havet. Der bør i højere grad tages udgangspunkt i "forurener- betaler- princippet", hvilket vil sige, at det er den, der forurener, som har ansvaret for at løse problemet. Samfundet kan træde til med midler, til tiltag der har en bredere samfundsmæssig værdi, eksempelvis rimelige erstatninger for permanent udtagning til natur. Men samfundet bør generelt ikke betale for at løse private virksomheders forurening.

8. Naturkonsulenter. Oprettelse af et hold af nationalt ansatte naturkonsulenter, der har som opgave at lokalisere private sårbare naturområder og områder med potentiale for naturgenopretning, for herefter at gå i dialog med lodsejere om beskyttelse og genopretning. De kan desuden fungere som tovholdere på større naturprojekter, der går på tværs af kommunale, statslige og private arealer. Der bør være afsat et fast større årligt millionbeløb til erstatning for ophør af drift og aktive tiltag.

9. DR's public service-kontrakt. Viden om naturen, dens arter og behov for beskyttelse er en væsentlig del af et moderne demokratisk samfund. Derfor bør den del styrkes i DR's sendeflade.

Forslag til en ny formulering af public service-kontrakten:

- DR skal stimulere danskernes interesse for Danmarks natur og arterne i den.
- DR skal styrke danskernes viden om naturens udvikling og formidle videnskabelig dokumentation om naturens tilstand.

10. Finansiering af naturplanen. Udover finansloven kan det ske over personskatten, via en naturgenopretningskat på 0,3 procent. Det vil bidrage med ca. 2 milliarder kroner årligt. Det vil kunne sikre naturen en stabil indsats, som er uafhængig af partifarve og politiske uoverensstemmelser. Til sammenligning svarer kirkeskattens 0,9 procent til 6,6 milliarder kroner. De to milliarder kan sættes i forhold til, at personbeskatningen er på over 500 milliarder kroner, og at de samlede skatter er på cirka 1.000 milliarder kroner årligt. Der er altså tale om et meget beskedent beløb i forhold til den nuværende beskatning, men et beløb, der kan få en afgørende betydning, hvis det skal lykkes at stoppe artstabet. Se uddybning af forslaget via linket her:
<http://www.naturbeskyttelse.dk/red-naturen-med-en-naturskat/>

Peder Størup / Naturbeskyttelse.dk